

10. Orlík 2009 – plachetnice

Po zvážení jsme se v létě 2009 rozhodli vyzkoušet další možnost plavby u nás v Čechách. Tentokrát s obytným člunem na Orlické přehradě.

Ale předcházela tomu naše zkušenost z pokusu o kapitánské oprávnění. To bylo v roce 2007, kdy jsem si objednal praktickou přípravu na kapitánské zkoušky na Lipně. Jako je to u nás obvyklé, neobešlo se to bez problémů.

Cestu na Lipno jsme spojili s mojí pracovní činností v Boskovicích na Moravě a návratem maminy ze zahraniční dovolené. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili u našich příbuzných v Prachaticích a pak jsme odjeli do přístavu LIPNO LAKE RESORT. Tady už na nás čekal instruktor, který nás zavedl na pěknou jachtu. Bylo nádherné počasí s malým vánkem, úplně ideální pro naše účely. Po seznámení s lodí a základní instruktáží, jak se plachetnice obsluhuje, jsme vypluli na jezero.

Zpočátku to bylo bez problémů, snažili jsme se naučit loď ovládat. Pak ale začalo víc foukat, brzy přišla bouřka a my jsme rychle obraceli k návratu do přístavu. Mamina se schovala do podpalubí a my s instruktorem jsme se v silném lijáku a větru snažili doplout zpátky. Jistě, podařilo se. Instruktor hned nabídnul opakování plavby po zlepšení počasí. Tak jsme se šli k autu převléknout do suchého a šli jsme na oběd do restaurace Resortu. Po kávě si pro nás přišel instruktor, že budeme plavbu opakovat. Dobrá, souhlasili jsme. Už bylo zase krásně a i ideální vítr pro plachtění.

Druhá plavba ale dopadla stejně, jako ta první. Když už jsme byli někde na úrovni Frymburku, zpozoroval jsem od západu opět přibývání oblačnosti a proto jsem sám navrhnul instruktorovi, abychom otočili. Souhlasil a dokonce začal stahovat kosatku, tedy příďovou plachtu. Brzy nás ale bouřka zase dohnala, začal víchř a velký liják. Loď se hodně povážlivě nakláněla na bok. Mamina byla zase uzavřena v podpalubí a my jsme se snažili loď vyvažovat. Až do přístavu to bylo hodně náročné. Nabídku instruktora na opakování plavby po zlepšení počasí jsme už odmítli. Nejen z důvodu obavy, že to všechno zažijeme znovu, ale protože už jsme neměli nic na převléknutí. Domů jsme jeli v posledních suchých věcech, já tedy v pracovním obleku.

Tak to byla naše první zkušenost s plachetnicí. Orlík nás lákal už dříve, když jsme se někdy cestou zastavili a závistivě se koukali na ty plovoucí čluny a plachetnice. Objednal jsem přes internet pronájem obytného člunu s přívěsným motorem v kotvišti Ajeto Yacht. Krásné prostředí okolí Orlické přehrady jsme si od začátku užívali., bylo nádherné letní počasí. Převzetí loď proběhlo bez problémů, jen nástup na loď z písčného břehu byl pro nás trochu náročný. Když jsme vypluli, nefungovalo správně řízení, hřídel na motoru byla nějak zablokovaná. Takže jsme se museli vrátit zpátky.

Majitel po prověření nám dal za pravdu, že je to porucha, a nabídnul nám druhou, menší loď, tentokrát už s plachtami. Nástup na loď byl opět složitý, museli jsme zase použít uvázanou pramičku, abychom vyručkovali na palubu. A k tomu ještě naložit proviant a nutné potřeby – jídlo, termosku s kávou, láhve s pitím, pivo pro kapitána a kbelík jako toaleta.

Slabý vánek nám umožnil vypnout motor a rozvinout hlavní plachtu. Určitě jsem nebyl tak zkušený a ani ta instruktáž na mne moc nedolehla. Dost jsem zápasil s tím plachtěním. Voda v Orlické přehradě byla brčálově zelená, mamina jen komentovala můj úmysl se vykoupat, že by z vody vylezl vodník. To mne ale neodradilo a zaplaval jsem si. Pohodu narušil zvětšující se vítr někde pod Žďákovským mostem a než jsem stačil sbalit obě plachty, loď se povážlivě nakláněla na bok. Po chvíli se vše podařilo, spustil jsem motor a pluli dál. Ale mamina už byla z toho dost vyděšená, viděl jsem na ní úzkost a dokonce začala vzlykat. Takže jsem navrhnul návrat a odevzdání lodě majiteli. To už maminu uklidnilo a tak jsme taky udělali. K dokreslení našich trablů byl výstup maminy z lodi, když po laně se spustila do pramičky vedle lodi. Při dopadu do pramičky upadla na prkno na sezení a to pod tíhou prasklo. Ale zase když už jsme byli na cestách, nechtělo se nám hned domů. V blízkosti byl hotel Panorama Orlík, kde nás bez objednávky ubytovali. Bylo to skvělé místo, dobrá restaurace a příjemné bydlení. Chtěli jsme zůstat ty dny, které jsme si pro svou cestu naplánovali, ale druhý den přšelo a přšelo, tak jsme stejně jeli domů dříve než bylo naplánováno. Noc na té malé plachetnici by byla asi dost nepohodlná.

Zhodnotili jsme naši další plavbu jako neopakovatelnou. Nejen že nás české podnikatelské prostředí v této oblasti opět nepřesvědčilo, ale taky plachtění asi nebude naše hobby.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

